

Nr 272.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om tilläggsskatt å bensen, m. m.; given Stockholms slott den 10 maj 1940.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed — med återkallande av den till riksdagen avlåtna propositionen nr 87 med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 22 december 1939 (nr 924) om tilläggsskatt å bensen, m. m. — föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) förordning om tilläggsskatt å bensen;
- 2) förordning om tillfällig skatt å bensen, som finnes i riket den 1 juli 1940; samt
- 3) förordning om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag
till
förordning om tilläggsskatt å bensin.

Härigenom förordnas, att för bensin, som till riket införes eller här tillverkas, skall — utöver skatt, varom förmäles i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit — till staten erläggas tilläggsskatt med 25 öre för liter; och skola de i nämnda förordning meddelade bestämmelserna rörande skatt å bensin tillämpas jämväl i fråga om sålunda utgående tilläggsskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1940 och gäller till och med den 30 juni 1941.

Förslag
till
**förordning om tillfällig skatt å bensin, som finnes i riket
den 1 juli 1940.**

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För bensin, som den 1 juli 1940 klockan 6 f. m. finnes i riket, skall i den ordning nedan sägs till staten erläggas skatt med 21 öre för liter.

Är bensin blandad med annan vara, skall vid skattskyldighetens bestämmande hänsyn tagas till den myckenhet, varmed bensin ingår i blandningen.

2 §.

1 mom. Skyldighet att erlagga skatt enligt denna förordning åligger, där ej annat föranledes av vad nedan i 2 mom. eller i 9 § stadgas, den, som vid den i 1 § angivna tid innehar bensin till myckenhet överstigande 200 liter.

2 mom. Från skattskyldighet enligt denna förordning är kronan befriad.

Skatt enligt denna förordning utgår icke för bensin, som tillverkats inom riket och som vid den i 1 § angivna tid ännu icke utlämnats från tillverkningsstället.

3 §.

Envar enligt denna förordning skattskyldig skall senast den 1 augusti 1940 på heder och samvete avgiva deklaration rörande den myckenhet bensin, han vid den i 1 § angivna tid innehade, varvid tillika skall angivas den plats, där bensinen då förvarades.

Skyldighet att avgiva deklaration för annan än enskild person åligger vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman, ombud och, för oskiftat stärbhus, den som sitter i boet.

Deklaration skall avgivas till länsstyrelsen i det län, där den uppgifts- pliktige författningsenligt är eller bör vara mantalsskriven, eller, om han är avliden, senast varit eller bort vara mantalsskriven,

eller där vederbörande styrelse eller förvaltning har sitt säte eller syssloman eller ombud är bosatt,

eller i fall, då nämnda regler ej äga tillämpning, i det län, där den med deklarationen avsedda bensinen huvudsakligen finnes vid den i 1 § angivna tid.

4 §.

1 mom. Det åligger länsstyrelse att övervaka, att deklarationer inkomma från alla uppgiftsskyldiga och att avgivna deklarationer äro fullständiga och riktiga, därvid särskilt bör tillses, att envar, som idkar handel med eldfarliga oljor av första klassen, fullgjort honom åliggande deklarationsskyldighet. Den, som icke avgivit deklaration men kan antagas vara deklarationspliktig eller som avgivit ofullständig deklaration, må föreläggas att inom viss tid inkomma med deklaration eller med erforderliga uppgifter.

2 mom. Finner länsstyrelse för behörig påföring av skatt nödigt, att granskning av den skattskyldiges bokföring eller undersökning av dennes inneliggande lager av bensin verkställes, bör länsstyrelsen föranstalta om sådan granskning eller undersökning; och äger länsstyrelsen därvid, i mån av behov, anlita biträde av sakkunnig.

Det åligger skattskyldig att för sådan undersökning bereda länsstyrelse eller av länsstyrelse förordnad person tillträde till handels-, fabriks- eller annan upplagslokal samt att för granskning tillhandahålla sin bokföring och därtill hörande handlingar.

Arvode till sakkunnig bestämmes av länsstyrelse och skall jämte annan kostnad för undersökning eller granskning, som i detta mom. sägs, bestridas av medel, som enligt denna förordning inflyta till statsverket.

3 mom. Kungl. Maj:t må ock förordna om granskning av deklarationer och eljest inhämtade uppgifter. Av Kungl. Maj:t förordnad granskningsman äger jämväl taga del av skattskyldigs bokföring och verkställa undersökning av dennes inneliggande lager av bensin på sätt i 2 mom. stadgas.

Kostnad för granskning, varom Kungl. Maj:t förordnat, bestrides av medel, som i 2 mom. sägs.

5 §.

Länsstyrelse åligger att på grund av inkomna deklARATIONER och eljest inhämtade uppgifter i särskild längd förteckna dem, som avgivit deklARATION, samt fastställa den myckenhet bensin, för vilken skatt skall erläggas enligt denna förordning, ävensom därå belöpande skatt.

6 §.

Så snart ske kan skall till envar skattskyldig i rekommenderat brev med allmänna posten översändas utdrag av längden, såvitt honom angår, tillika med underrättelse om tid och sätt för skattens erläggande samt vad den skattskyldige har att iakttaga, om han vill överklaga länsstyrelsens beslut eller eljest söka befrielse från påförd skatt.

7 §.

Har någon i deklARATION eller annan uppgift, som enligt denna förordning avgivits, lämnat oriktigt meddelande, eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna deklARATION eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att skatt icke blivit honom påförd eller blivit påförd till för lågt belopp, skall skatt påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande eller underlåtenhet undandragits.

Efterbeskattning må ej ske senare än år 1945.

8 §.

1 mom. Förmenas länsstyrelse hava vid påförande av skatt oriktigt förfarit, må besvär anföras hos kammarrätten.

Den, som vill anföra besvär över honom enligt denna förordning påförd skatt, åligger att inom natt och år efter det skatten blivit honom avfordrad ingiva eller, på eget äventyr, i betalt brev med allmänna posten insända besvaren till länsstyrelsen i det län, där skatten påförts, vid påföljd, om den tid försittes, att besvaren icke varda till prövning upptagna; dock må icke den omständigheten, att besvaren i stället för till länsstyrelsen ingivits eller avsänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvaren dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvaren av kammarrätten omedelbart överlämnas till länsstyrelsen för vidare behandling på sätt i 2 mom. sägs.

2 mom. Sedan vid besvaren fogats de handlingar, på vilka överklagade beslutet grundats, ävensom utdrag av längden, i vad den klagande angår, översänder länsstyrelsen skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar besvaren anses påkalla.

9 §.

Visar skattskyldig, att bensin, som han vid den i 1 § angivna tid innehaft, till annan levererats, och grundar sig leveransen på försäljningsavtal, som slutits före denna förordnings ikraftträdande, äger Kungl. Maj:t, där den skattskyldige icke på grund av förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest är

berättigad att hos köparen uttaga skatten, bestämma, att skattskyldigheten skall åligga köpare, eller, då skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbäring av skatten.

Ansökan om sådan befrielse eller återbäring skall ingivas inom natt och år efter det skatt vederbörande avfordrats.

10 §.

Angående restitution av skatt, som i denna förordning avses, skola bestämmelserna i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit äga motsvarande tillämpning.

11 §.

Granskning av deklARATIONER, som enligt denna förordning avgivits, må ej verkställas av annan än länsstyrelse eller jämlikt 4 § 3 mom. förordnad person. Deklarationerna skola tillhandahållas dem, som i och för sin befattning böra därav erhålla del. I övrigt må deklARATION icke vara för någon tillgänglig, utan att den, som avgivit deklARATIONEN, medgivit dess offentliggörande; dock må deklARATIONER, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till ämbetsmyndighet eller tjänsteman, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

Deklarationerna skola med de undantag, vartill stadgandena i nästföregående stycke föranleda, hos länsstyrelsen behörigen förvaras intill utgången av år 1945, varefter deklARATIONERNA skola förstöras.

12 §.

Den, som underlåter att inom föreskriven tid avlämna deklARATION, böte från och med tjugufem till och med trehundra kronor; och må länsstyrelsen förelägga den uppgiftspliktige lämpligt vite.

13 §.

Har någon i deklARATION mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift, så att han därigenom undgått att betala skatt eller fått erlægga för låg skatt, böte högst fem gånger det belopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

Har den oriktiga uppgiften icke lämnats mot bättre vetande, men har den, som lämnat uppgiften, vid dess avgivande gjort sig skyldig till grov vårdslöshet, vare straffet böter, högst två gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits.

Den, som dömes till straff enligt denna paragraf, skall jämväl förpliktas utgiva den skatt, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

14 §.

1 mom. Tjänsteman, vilken på grund av sin befattning med ärende, som i denna förordning avses, erhållit del av deklARATION eller skattskyldigs bokföring, må ej i vidare mån än hans tjänsteutövning fordrar yppa vare sig

innehållet i sådan deklARATION eller skattskyldigs affärsförhållande, varom han därvid erhållit kännedom. Den häremot bryter vare underkastad ansvar såsom för tjänstefel. Gör annan än tjänsteman sig skyldig till förseelse, som nu sagts, straffes med dagsböter.

2 mom. Den, som på grund av sådant förordnande om statistisk bearbetning av deklARATIONER, som i 11 § sägs, erhållit del av deklARATION, må ej utom tjänsten yppa något av deklARATIONENS innehåll. Vid överträdelse härav vare den skyldige förfallen till ansvar, som i 1 mom. stadgas.

15 §.

Länsstyrelse äger ådöma böter eller fälla till utgivande av vite enligt 12 §. Åtal för förseelse, som i 13 eller 14 § omförmäles, skall anhängiggöras vid allmän domstol.

16 §.

Böter och viten, som ådömas enligt denna förordning, tillfalla kronan.

17 §.

Bestämmelser rörande uppbörd av skatt, som i denna förordning avses, så ock de närmare föreskrifter, som eljest för tillämpning av denna förordning erfordras, meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

F ö r s l a g

till

förordning om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor.

Härigenom förordnas, att för brännoljor, som avses i förordningen den 3 maj 1935 (nr 142) angående skatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor, skall, utöver skatt enligt nämnda förordning, till staten erläggas tilläggsskatt med 16 öre för liter; och skola de i nämnda förordning meddelade bestämmelserna tillämpas jämväl i fråga om sålunda utgående tilläggsskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1940 och gäller med avseende å brännoljor, som förbrukas från och med nämnda dag till och med den 30 juni 1941.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 maj
1940.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss:

Jämlikt beslut vid urtima riksdagen har från och med den 1 januari 1940 genomförts en extra beskattning av motortrafikens drivmedel. Bestämmelser härom innefattas i förordningen den 22 december 1939 (nr 924) om tilläggsskatt å bensin och förordningen samma dag (nr 926) om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor. Tilläggsskatten å bensin utgör 4 öre och tilläggsskatten å brännolja 2 öre för liter. Båda förordningarna gälla till och med den 30 juni 1940. Avkastningen av tilläggsskatterna tillföres den allmänna budgeten.

I propositionen nr 87 till årets riksdag har föreslagits, att ifrågavarande skatter skola enligt oförändrade grunder utgå jämväl under nästkommande budgetår. I förslaget till riksstat för budgetåret 1940/41 ha dessa skatter under inkomstiteln tilläggsskatter å bensin upptagits till 25 miljoner kronor.

På grund av kända förhållanden måste man för den närmaste framtiden räkna med en strängt begränsad tilldelning av motorbränsle. I händelse skattesatserna bibehållas oförändrade skulle detta komma att innebära en högst väsentlig nedgång i den beräknade avkastningen av dessa skatter. I nuvarande läge med alltjämt ökat behov av statsinkomster måste en sådan utveckling såvitt möjligt förebyggas, och jag anser därför ofrånkomligt, att skatterna å motorbränsle höjas. Höjningen bör samtidigt tillgodose såväl de statsfinansiella intressena som ock kravet på sträng hushållning med bränsletillgångarna. Härför erfordras uppenbarligen en betydande höjning. Skatt och tilläggsskatt utgöra för närvarande för bensin 16 öre och för brännolja 11 öre för liter. För egen del föreslår jag, att tilläggsskatten å bensin höjes från 4 till 25 öre och tilläggsskatten å brännolja från 2 till 16 öre för liter. Härigenom skulle den totala skattebelastningen per liter komma att utgöra för bensin 37 öre och för brännolja 25 öre. Detta innebär, att den nuvarande proportionen mellan bensinskatten och brännoljeskatten bibehålles praktiskt taget oförändrad. Säsom tidigare förutsatts böra skatterna bestämmas att utgå under nästkommande budgetår. De allvarliga olägen-

heter, som en skattehöjning av angivna storleksordning självfallet måste medföra för motortrafiken och även för vissa delar av näringslivet, torde under rådande förhållanden icke kunna undvikas.

I anslutning till höjningen av tilläggsskatten å bensin bör en tillfällig skatt å 21 öre för liter uttagas för bensin, som den 1 juli 1940 finnes i riket. För denna efterbeskattning torde böra gälla i huvudsak samma grunder som enligt förordning den 22 december 1939 (nr 925) tillämpades i fråga om motsvarande beskattning vid tilläggsskattens införande. Endast i ett par hänseenden torde jämkningar böra vidtagas. Med hänsyn till skattesatsens storlek synes skattskyldighet böra inträda redan då den innehavda myckenheten överstiger 200 liter. Enär den tillfälliga skatten är avsedd att tillföras allmänna budgeten, torde det vidare vara motiverat, att kronan befrias från skattskyldighet för sina inneliggande bensinlager. Slutligen bör till förekommande av en icke avsedd dubbelbeskattning stadgas, att tillfällig skatt icke skall utgå för bensin, som tillverkats inom riket och som den 1 juli 1940 ännu icke utlämnats från tillverkningsstället.

I överensstämmelse med det anförda ha inom finansdepartementet upprättats förslag till

- 1) *förordning om tilläggsskatt å bensin;*
- 2) *förordning om tillfällig skatt å bensin, som finnes i riket den 1 juli 1940; samt*
- 3) *förordning om tilläggsskatt å vissa för drivande av automobil använda brännoljor.*

Föredraganden hemställer härefter, att berörda förslag måtte, jämte det den till riksdagen avlåtna propositionen nr 87 återkallas, föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställer förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

V. Schwartz.